

195. конференција Тима; 6. јул 2008.

Зоран Красић: Даме и господа новинари, као што већ знате, редовна недељна конференција посвећена раду Хашког трибунала. Јуче смо се вратили из Хага. Били смо неколико дана у посети Војиславу Шешељу. Наравно, стручни саветници, правни саветници и кејс менаџер, а поводом предмета који се у Хагу води против Војислава Шешеља па бих ја направио једну малу рекапитулацију досадашњег тока поступка и овога што се дешавало у току претходне недеље. Отприлике Тужилаштво ту је негде на 40 посто потрошеног, 50 посто потрошеног времена за извођење доказа Тужилаштва. Они укупно имају негде око 125 часова. Претпостављам да док сте пратили пренос имали сте прилику да видите како се обрачунава то време. Значи, само се практично обрачунава време када сведок одговара на питање тако се рачуна време и за унакрсно испитивање и за главно испитивање. Значи, отприлике на пола тог поступка је, у деветом месецу смо поступка. Нека процена Претресног већа и Тужилаштва је да до новембра треба да се заврши овај први део претреса, а то је извођење доказа Тужилаштва. Практично је прејуче завршено са 33 сведоком Тужилаштва. Претпостављам да сте, можда, и пратили снимак тог саслушања и унакрсно испитивања. Видели сте да ти кључни сведоци Тужилаштва се не разликују, да ту то отприлике слични сведоци. Они су чули, они су видели, шешељевац са великом брадом, шешељевац без браде, човек који се забављао два и по месеца оштрећи нож у неком склоништу, у склоништу су били Срби, Хрвати и муслимани, испред склоништа Срби, а склониште је бомбардовано од стране српских снага. Наравно да то делује збуњујуће и за Претресно веће, а разочаравајуће за Тужилаштво које чак ни погледом, ни мимиком не може да спречи неке небулзозе које се тамо слушају. Али, суд јавности ће да се изајсни о томе шта је и како је, нашта личи тај поступак, да ли је то обичан провизоријум или је је то стварно неки озбиљан судски поступак. Наравно, 33:0 за Војислава Шешеља и тако ће бити, јер је стварно тешко невиног човека оптужити и осудити, а пототово са оваквим сведоцима и са оваквим материјалима где готово сваки сведок Тужилаштва може бити и сведок одбране. Шта је још значајно у овом поступку? Па, видите и сами да Хашки трибунал истрајава са својом праксом. Практично, он на сваком кораку демонстрира ту силу, да је то суд који је формиран да би судио Србима. Пре неколико дана била је права медијска сензација пресуда Жалбеног већа којом се ослобађа било какве одговорности Насер Орић. Ми покушавамо да избегнемо коментарисање пресуда Хашког трибунала, али није време за шалу. Међутим, према тој пресуди произилази да је 3 350 Срба из Кравице, Братунца и околине Сребренице, а ради се, пре свега, о цивилима, бабама, дедама, деци, женама, значи проверено цивилима, толики је број жртава цивилних у том крају, произилази да су они или извршили самоубиство или су их побиле српске снаге, а Насер Орић је мирно пио кафу у Сребреници, он је невин човек, он је правоснажно невин. И сада на то питање видите је немогућ одговор. Срби извршили самоубиство или нису знали да рукују са наоружањем па побиле своју

породицу. Какву поруку нам шаље Хашки трибунал са оваквим пресудама и то је оно страшно, а што потврђује ону почетну тезу да је то суд који је формиран, пре свега, да би се судило Србима. Срби добијају максималне казне, ако узмемо ја мислим да је Радић једини Србин који је ослобођен у судском поступку, сви други су кажњени. Неки, што би се рекло у кривично-правном смислу нит лук јели, нит лук мирисали, добили по 37, 40 година робије само зато што су Срби. У том контексту треба посматрати све ове поступке који се дешавају у Хашком трибуналу. Војислав Шешељ изузетно добро води свој поступак, онако убенички што би се рекло. Према оним коментарима који се чују и у самом Хагу од стране адвоката и стручне јавности, Војислав Шешељ је са тог гледишта потпуно невин, чак је инпресионирао све ове тимове одбрана које једноставно деле то одушевљење како он то маестрално ради. Можда сте ме мало погрешно схватили кад сам правило ово поређење, сад да не би испало да је стварно неумесно то поређење, али у Хашком трибуналу када се суди Србима онда се креће са стварно неким булозама које тешко да људски ум може да прими. Значи, сви они који су ментално чисти не би могли то да прихвате да се то тако дешава. О чему се ради? У свим оптужницама против Срба

у оквиру прогона постоји напад на цивилно становништво. Сад, како су они дефинисали напад на цивилно становништво у предмету Војислава Шешеља, али и у предмету свих Срба који су тамо оптужени? Тај напад је отприлике овако, рецимо, муслимани седе мирно кући, пију кафицу и онда наилазе неки Срби са пиштољима, пушкама, пуцају и ови кажу – па, добро шта је људи, шта је то било, а онда ови кажу – ви сте дужни да се иселите одавде и онда они под неком присилом наводно се иселјавају, јави се по нека мулиманка жртва, али јави се понеки пут и већи број српских жртава, а српске жртве испадају због тога што ти који су насилници не знају да рукују са оружјем или су се међусобно поубијали и то је неки напад. То је дефиниција напада који Срби воде на мирно, цивилно становништво, не-

српско. А, где је Патриотска лига? Где су зенге? Где су усташе? Где су ове друге формације? Нема. То у Хагу не постоји. Зелене беретке, да не ређам даље, то уопште не постоји. Постоје само неки дивљи Срби који су дошли и мирно становништво истерали док су из филцана пили кафицу и то је та прича Хашког трибунала која треба да се оствари. И онда не чуди када се јављају сведоци који једноставно, људи ма колико да су припремани за судски поступак, не могу неке ствари да заобиђу. Ја сам био у судници, ја сам видео какав је ток суђења, какав је то смећ био, рецимо код судија, када слушају човека који каже – Срби гранатирани Србе због тога што је у склоништу било муслимана и Хрвата. То људски ум не може да схвати шта је човек хтео да каже. Те, шешељевац је познат по томе што има браду, међутим, сад смо чули да су шешељевци познати по томе што имају беле шешириће и на белом шеширићу имају кокарду, па негде носе црну униформу, негде сивомаслинасту, негде су овакви, негде су онакви и наравно, кад је Војслав Шешељ тај је шешељевац имао браду као што је ја имам, само су људи могли да се насмеју, чак се и сведок сам себи насмејао кад је видео шта је излупетао какве глупости. Ја се надам да ће Војслав Шешељ добар део тих менталних ствари напокон да реши у току следеће недеље пошто летња пауза иде 23. јула. Значи, до 23. јула имаћемо још, практично, три судске недеље, девет судских дана. Видећемо да ли ће то бити девет, можда пет, или два, или три, никад се не зна у Хагу. Мења се редослед сведока, неки не долазе, неки планирани за једну недељу померају се за две недеље касније. Очигледно да имају проблема, очигледно да имају проблеме како да припреме те сведоке у том њиховом брифингу за сведочење, али ја се надам да ће у току следеће недеље да се расправи пред судом и да Судско веће стекне утисак да види шта је то АИД, муслиманска обавештајна служба која је припремала све сведоке за сведочење. Ја очекујем да ћемо у току следеће недеље, уколико буде преноса, имати прилике да разрешимо и ту тему и тему тероризма, трговину оружјем, дрогом и све друге ствари које су се дешавале на супротној страни и да дефинитивно и Судско веће схвати, мада ја мислим да они добро знају то, какви су сведоци и нашта се све сведоци припремају. Ја бих вас само подсетио, млађи сте људи па се можда не сећате, али пре неколико година, пре десет година, велика афера је била везана за Хашки трибунал поводом сведочења Драгана Опачића, човек који је 1995. године имао 18 година, који је осуђен пред федералним органима БиХ федерације. Био је чак и сведок, његово сведочење о тортури, мучењу и припремању од стране АИД-а, пре него што је отишао да сведочи у предмету Душка Тадића. Као што можете да приметите Хашки трибунал уопште не интересује истина, они треба да заврше са својим мандатом, а мандат је осудити што више Срба. Срби треба да буду криви за све оно што се дешавало, за све оне оружане сукобе и на моменте се прибојавам, мислим да постају много јаки, јер неко је овде позивао наставите са бомбардовањем. Па та политичка групација што је то позвала ведри и облачи овде и њима одговара да се што већи број Срба осуди, јер уосталом, због тога су их ови са запада инсталирали да буду власт овде, али о томе ћемо вероватно, здравља Боже, сутра када буде високоумна расправа о новој Соланиној влади у Србији. То је оно што смо сматрали да је потребно да се обавести јавност у вези предмета Војслава Шешеља. Ако има неких питања изволите.

Новинар: Господине Красићу, како је Војслав Шешељ реаговао на пресуду Насеру Орићу? Ви сте били у том периоду тамо. Да ли је коментарисао нешто?

Зоран Красић: Овако смо коментарисали пресуду. Баш овако смо је коментарисали – зар је могуће да Хашки трибунал није имао времена да посвети пажњу српским жртвама и оној неспорној вези која постоји између њега, како неког од команданата у Сребреници, са толиким бројем жртава. И добро сте ме подсетили, наша јавност би морала да на неки начин покаже мало веће интересовање, јер у току претходне недеље, не ове него оне тамо, екипа стручњака из Србије, је бранила свој налаз вештака везано за Сребреницу поводом статистике, математичких кретања, демографије и разбила је тезу Тужилаштва о оном

броју жртава. Јесте тај извештај на малом броју страна, али добра екипа вештака из Србије је то радила, професионални математичари, демографи и они су буквално речено развалили Тужилаштво. Тужилаштво је остало немо, а извештај вештака Тужилаштва, пошто је ово био практично одговор одбране, је тотално поражен, тотално згажен и било би добро да посветите мало пажње и проф. Младену Ковачевићу и овима из статистике који су радили као вештаци, јер су направили нешто што је изузетно добро, пре свега научно дело. Ако има још питања изволите.

Новинар: Може ли мимо Хага?

Зоран Красић: Посветили смо само Војиславу Шешељу и Хашком трибуналу. Недељне конференције су само томе посвећене. Значи, Београд, Влада и тако даље, то ћемо сутра. Изволите.

Новинар: Како је др Војислав Шешељ коментарисао евентуално формирање Владе, претпостављам да сте и о томе морали да разговарате.

Зоран Красић: Разговарали јесмо, али то је у домену оне професионалне тајне коју ми морамо, никаква тајна није али ми о томе не можемо да причамо као саветници. Значи ми не можемо о тим стварима да причамо зато што је то привилегована комуникација, она личи на комуникацију оптужени одбрана, али ово је комуникација унутар Тима за одбрану, а на челу тима је Војислав Шешељ тако да ми причамо о многим стварима, Воја се наравно интересује за политичку сцену, мислим да боље зна политичку сцену него 90 посто актера на политичкој сцени, у то немате сумње, председник је Српске радикалне странке, он мора све да зна што је у домену политике, а добар број његових ставова чућете сутра у Скупштини, да не идемо пре времена, што би рекао да не кукуричемо. Па, претпостављам да знате Војислава, он, човек, показује максимално интересовање за све, апсолутно за све.

Новинар: Како је реаговао на приче који су овде пласирали о наводном сукобу између њега и Томислава Николића?

Зоран Красић: Како је реаговао? Поздравио Тому. Свој заменику је изнео ставове шта странка треба да ради и у Скупштини и овако. Пустите ви Ђиласа, Ђилас је у стању свашта да измисли. Он да би остао на власти, он је у стању све и свашта да ради, па чак и неке склоности његовог председника баца на страну. Ајде, о томе ћемо сутра. Хашки процес је битан и нама је изузетно драго што постоје ови преноси па јавност у Србији, богами не само у Србији, него и шире, људи се сналазе и преко сателита, што преко кабловске, ја просто сам изненађен када идемо код Војислава па на аеродромима сретнемо неке наше људе из иностранства и они – ајде, нас што препознају, него причају шта су синоћ гледали на телевизији, какав је поступак био, неки се присећају својих комшија које виде као сведоке. Кажу – лаже и тако даље. Али је добро што то јавност има при-

лике то да прати. Свако може неки свој суд да да о томе. Јавност поступка је битна јер се на тај начин врши контрола суда, контрола судског поступка, контрола да ли се крше права оптуженог и да ли тај судски поступак може бити фер и правичан. Са гледишта правне теорије овај поступак не испуњава услове фер и правичног суђења, одавно не испуњава те услове и да вероватно је неки други у питању, а не Војислав Шешељ и да је у питању неки други муслиман или, рецимо, Хрват он би одавно био ослобођен због тих процесних и због те очигледне злоупотребе поступка од стране Тужилаштва, али кад је у питању Војислав Шешељ они су, вероватно они, неко тамо иза њих или испред њих који дефинише њихов посао донео је одлуку – Војислав Шешељ мора да се уклони са политичке сцене, да се помери са политичке сцене, што би рекао Ђинђић – водите га и немојте да га враћате. Видели сте нема реакције Демократске странке, нема оно, па, ми то никад нисмо рекли и тако даље. Не, што је очигледно једна блага онога што је речено, али сама чињеница да је и судија Ричард Меј у Лугану разговарао са Зораном Ђинђићем, 14. августа 2000. године, непосредно пре петооктобарског пуча овде код нас. Из тих структура сада неко да суди, то не испуњава кривично-правне захтева за правично, и фер, и поштено суђење. То сви знају, зато су важне ове конференције за штампу. Јесте ли видели сами, мало по мало, у медијима се објави нека информација, па се види каква је позадина зашто је Војислав шеста година у притвору, шеста година у притвору. Ви се сећате како су они рекли – брзо, то можемо, брзо ћемо то све да завршимо, па, одлажи, одлажи, па кад је кренуо поступак они хоће брзо, па опет одлажи, одлажи, неки сведоци не долазе, па су измислили Правило 92 тер. Човек дао неку изјаву на 80 страна, она ће да се уврсти у судски спис, а Војислав Шешељ би могао пола сата да ћаска са сведоком, да га испитује. Како ће он да провери, рецимо, 200 параграфа његове изјаве? Он може два, три, пет параграфа. Е, у томе је разлика, ако viva voce у предмет улази само оно што је сведок рекао на суђењу, без обзира на његове претходне изјаве, само оно што је рекао на суђењу и оно што га је Војислав испитивао током унакрсног испитивања и то представља грађу на основу које Судско веће доноси пресуду, процењује релевантност, доказну вредност да ли је нешто доказано или није, али 92 тер изјава од 200 страна уђе у судски предмет, а ви господине Шешељ можете пола сата да ћаскасте. Шта ће он за пола сата, да провери три, четири параграфа, а шта је са оних 180, 190? И зато Војислав демонстративно не прихвата то. Зашто? Зато што је то правило у супротности са свим начелима доказног поступка, међународним стандардима за доказни поступак. За Херцеговину је постојао један проблем, да се јавља

Херцеговина, прво су рекли са 14 сведока, па су то сад свели на неких десетак, можда је сад и мање ће да буде тих сведока, јер код њих је то све флуид и у коришћењу тог Правила 92 тер дошли су у ситуацију да немају ниједног сведока viva voce за Херцеговину. Па њих је Војислав месец дана упозоравао – људи, кад кршите макар га кршите са стилем, немојте овако брутално. Господине Антоанети ви сте рекли 92 тер може да иде као подршка изјави неког сведока који је био viva voce, а ако нема viva voce шта ћемо да радимо онда, како може само 92 тер и онда се они досетили – види стварно овај Шешељ је у праву, било би велика процесна сметња, па, ајде да убацимо декоративно да иде под viva voce. Јел имате ви сведока viva voce за Херцеговину, сва тројица су рекли – господине Шешељ ми немамо са вама ништа. Имали сте прилике у четвртак увече да видите у преносу где сведок прича, прича и онда оног Перишића, онај ти је крив, ја ћу њему да дођем главе. Какве везе са Војиславом Шешељем то има? Судско веће би морало да буде активније са гледишта фер и правичног суђења. Зашто нас не позове Тужилаштво да нам каже – знате шта, јел имате ви нешто мало озбиљније за удружени злочиначки подухват или немате. Ово све што је до сада било свеока, то су били све, практично, сведоци жртве, наводне жртве, неки су стварно жртве, а неки наводне жртве, али у архитектури тој њиховој удруженог злочиначког подухвата они нису ниједан посто саградили, значи ниједан посто нису кренули у удружени злочиначки подухват, а ово што су им остали сведоци, остали су наводно сведоци жртве за Босански Шамац, један за Брчко, нешто за Бијељину, остали Хртковци које не смеју ни да отворе. Хртковце не смеју да отворе. Зашто? Није било оружаног сукоба, није било напада, нити је он био општи, нити је био систематски, апсолутно не постоји надлежност, али они су задржали то, једанпут су то одбацили, па се жалило Тужилаштво па вратили поново, па вратили Тужилаштво и Хртковци стоје тих десетак сведока који су добро прошли у размени, изузетно добро прошли у размени. Не споре да је била размена 1992. године знате и сами, опет Војислава нема и нигде њега нема у кривично-правном смислу, али они морају тај посао да заврше, истрајавају, видећемо, наше је да помогнемо човеку. Наш човек ово добро ради, није то само наш став екипе која му помаже него јавност је добро прихватила, стручна јавност још боље, ови из иностранства имају велико одушевљење према овоме што ради Војислав, али стварно велико одушевљење и велико поштовање. Није сад прилика да се прича ко нас понеки пут сретне, ухвати за руку па каже – напред Шешељ, баш у самом Хагу, у згради Хашког трибунала. Добро, има ли још неко питања, ако нема хвала вам.

196. конференција Тима; 13. јул 2008.

Зоран Красић: Даме и господо, за данашњу конференцију за штампу, а која се односи на предмет Војислава Шешеља у Хашком трибуналу, стварно имамо мало информација с обзиром да је протекле недеље суђење било на затвореној седници и када је на затвореној седници то значи да јавност не треба да се обавештава, не сме да се обавештава о току тог поступка, о чему се тамо причало и о другим појединостима. Наставак је планиран за уторак и према оном распореду који је Војислав добио суђење ће бити, значи, још две недеље, значи укупно шест судских дана, 23. се, практично, прекида суђење и како су обавестили наставак следи 27. августа ове године. Е, сад, знате и сами то је 35 сведока до сада је изведено од укупно 100 колико је Тужилаштво планирало. Кад кажем 35 у том броју се налази и неколико сведока који су били по Правилу 92 тер. То су сведоци чије се изјаве уврштавају у судски спис, а наводно постоји могућност за унакрсно испитивање, али Војислав Шешељ не користи то зато што од почетка сматра да Правило 92 тер је у супротности са свим међународним стандардима за доказни поступак. Ово

сам поменуо само због тога да би се схватило да Војислав то време, практично, не троши, а да и даље виси тај проблем како до новембра да се заврши са још 60 и нешто сведока. Ту има још неколико сведока вештака који треба да сведоче. Војислав још није добио извештаје тих сведока вештака, где вероватно ће морати Претресно веће када дођу ти извештаји и Војиславу да омогући бар месец дана да се упозна са тим да би толико имао времена пре него што се сведок вештак појави у судници. Шта је карактеристика овог поступка и шта досад може да се примећује? Па, наравно, јавност, како она стручна тако и ова најшира, види да у Хашком трибуналу у овом поступку против Војислава Шешеља практично, ево, девети месец ми још нисмо чули нешто што би имало неког кривично-правног основа за кривични прогон. За ових девет месеци смо имали прилике да видимо сведоке вештаке као неке експерте који стварно нису дорасли теми о којој требају да вештаче. Видели смо једну доминацију Војислава Шешеља и то како у погледу познавања чињеница, тако и у оном правном аспекту. Видели смо једно

антологијско познавање и то опште познавање, једно опште обрзавање и наравно да нас не чуди што сви имају неко поштовање према том што Војислав ради, неки су чак и одушевљени начином на који он то ради и како се заступа у поступку. Има ту људи из других политичких странака који прилазе стално и кажу – свака част, каже, човек ради изузетно добро посао, али лако је Војиславу Шешељу да ради тај посао на тако добар начин зато што је он невин и на моменте делује да је и онако раскалашен у тим односима према Тужилаштву, према суду, према сведоцима зато што је невин, то је оно што се од почетка тврди. Видели сте и сами да и сада сведоци, када треба нешто по налогу Тужилаштва да кажу што не одговара истини прогутају кнедлу, па када им се омакне нека лаж онда иде лавина питања која на најбољи начин показује јавности да је у питању ортодоксна лаж. Ми очекујемо да ће тако ићи до оног момента док се Судском већу не смучи, јер ми сматрамо да исувише велику толеранцију показује Претресно веће према Тужилаштву и свему ономе што Тужилаштво ради. Ово је, можда «добар пример» за правну теорију где се види на делу како тужилац злоупотребава поступак, како тужилац злоупотребава своја процесна овлашћења, а све ово постаје много јасније када се има у виду да је Војислав Шешељ четири године водио борбу у праву да би себи обезбедио право да се сам брани, да би се са материјалом упознавао на свом језику у писаној форми и тако даље. Значи, ово је класичан пример и ми одавно сматрамо, а и неколико захтева постоји од стране Војислава Шешеља да једноставно ову ситуацију Претресно веће пресече на неки начин. Ја не желим баш да идем у детаље да коменаришем пресуде Хашког трибунала поводом ових предмета који су се, барем у првој фази, а што се тиче Орића и у жалбеној окончани, али стичем утисак да се сада у Хашком трибуналу дешава нешто што се дешавало и нирибершком процесу. У нирибершком процесу главна замисао је била онога ко је смислио нирибершки суд, то је војни суд био, да се суди за агресију и ту је основ пронађен у завери као облику. Како је суђење одмицало у Нирибергу није било другостепеног поступка, то само да вас подсетим, онда су од 30 и неколико оптужених само, практично, једном изrekli пресуду за заверу, свима другима су нашли још неки други наводно злочин, а онда су заверу као образац пресликали на Контролни закон број 10 да у Немачкој, Италији и у другим окупаторским државама њихови војни судови, јер судови за ратне злочине суде, а да примењују модел завере. Шта се десило? На почетку су ти судови почели да примењују модел завере и онда су сви одустали од завере и кренули ка класичном саизвршилаштву. Стичем утисак да се у раду Хашког трибунала сада појављује сличан манир да су некако удружени злочиначки подухвати резервисани као ексклузивно право само за Србе да би ту изрицали енормне казне и уопште утврђивали кривицу, јер не вреди ни подсећати колико је људи, Срба ослобођено у Хагу, а колико је осуђено, па сад то упоредимо са овим другим етничким групама. Стичем утисак да мало беже из концепта удруженог злочиначког подухвата, јер код тог концепта није проблем да ли је то законито или незаконито. Још већи проблем је бесмисленост који носи у себи тај концепт. Тај концепт носи бесмисленост у том смислу што два човека који припадају истој етничкој заједници могуће да су имали у једном тренутку неку мисао која је заједничка, а они дижу то на ниво заједничког злочиначког циља, па су обојица одговорни зато што је можда и неки трећи Србин учинио негде неко дело, а да ова двојица нису ни знала да постоји ни Србин на том простору, нити да постоји неко дело. То је та научна фантастика која се зове удружени злочиначки подухват и ова ноншалантност Тужилаштва где Војислав просто растура ову њихову концепцију, а ја мислим да ми не знамо уопште ни која је основна теза Тужилаштва, јер ако се узме све ово што су до сада радили, а шта су најавили у свом претпретресном поднеску, у својој уводној речи, данас је тешко рећи шта је основна теза Тужилаштва. Оно што је сасвим извесно то је – водите и не враћајте га. То је оно што је објављено, онај стенограм разговора Ричарда Меја и Зорана Ђинђића – уклонићемо са политичке сцене у Србији све

оне који би сметали новој власти коју ми желимо да инсталирамо у Србији да би се завршио прљави посао. Војислав Шешељ је политички затвореник и то треба тако јасно и рећи, нарочито треба рећи овим љубитељима Хашког трибунала у Србији, јер стварно је чудо да данас неко прича о некој безрезервној сарадњи са Хашким трибуналом, јер и то је очигледно једна врста политичког притиска која нема правно неко утемељење. Ако се погледа досадашњи рад Хашког трибунала онда и не чуди што Руси кажу – молим вас затворите тог монструма ту нема правде, ту нема правосуђа по основу командне одговорности кроз целу историју Хашког трибунала само је један човек осуђен. Имали сте прилике да чујете пресуду која је изречена Љубу Пашковском који је био министар полиције, наводно је прогањан због тога што ништа није учинио да се извршиоци неког злочина процесуирају и тако даље. Пре неколико дана човек је ослобођен одговорности зато што је утврђено да тако нешто једноставно не одговара истини. Код Војислава Шешеља ситуација је још чистија, нема зашта да се ухвати у кривично-правном смислу, али видите они истрајавају на том поступку, сведоци се мењају као на серијској траци, само је питање колико ће ко да буде искрен и да сведочи. Они који су искрени и који сведоче како треба они кажу – господине Шешељ ми немамо ништа против вас, ми вас нисмо видели. Иде ова замена теза ко су четници, ко су шешељевци, ко су ови, ко су они, играрија, чак су четници били у белим шеширићима, све ситуације најалост

се појављују у судници. Очигледно да неко по налогу мора да одигра неки посао, да се тај посао заврши како су они планирали. Јавност овог поступка, без обзира на ово што ипак постоје неки затворене седнице. Наравно, свако ко је у вези са овим поступком би волео да он буде потпуно јаван, да све буде доступно јавности, али постоје неки изузетци када и вероватно треба имати у виду да, рецимо сексуални деликти кад је у питању нешто везано за малолетнике и да треба искључити јавност и Војислав Шешељ то и не приговара кад су те ситуације у питању. Само да вас подсетим кад су у питању заштитне мере Војислав Шешељ је рекао – па, добро, ако су потребне нека буду потребне за жртве, али зашто би биле потребне заштитне мере за сведоке. Ето колико је сведока продефиловало, шетају се људи мирно, као што су се шетали и пре сведочења. Не треба да имају никаквих проблема, ако су лагали на суду они ће добити критику јавности, комшија, пријатеља који знају и тако даље, али то нас не брине, нити нас то посебно интересује. Нама је, као тиму, важно да ово суђење протекне фер и правично да би се утврдила истина. Имамо пуно замерки да ово суђење није фер и правично, прекршени су сви могући рокови за фер и правично суђење и за суђење у разумном року, а видели смо и када је кренуо доказни поступак да ту нема ничега, осим онога – водите га и не враћајте га, што дуже га задржите, очигледно да би се у Србији завршио тај прљави посао, није то само Косово и Метохија, вероватно је то скопчано и са још неким другим стварима. То је оно што смо имали за ову данашњу конференцију за штампу. Изволите ако има неких питања, ако нема, хвала, до-